

Don G og de dansende damer

Sikken et effektivt anslag i Ari Rosenzweigs nye danseforestilling ”Don G”, hvis titel hentyder til Mozarts opera ”Don Giovanni” og dens indflydelse på vestlig kultur. Tju-bang går det løs med fuld energi i både dans og musik, når de fem dansere – én mand og fire kvinder – stepper ud på gulvet med hvidmalede maskeansigter, parykker og raffinerede designerkostumer, der får dem til at ligne en blanding af asiatiske figurer, marionetdukke og venezianske karnevalsfigurer foran scenografiens sorte sprællemandslignende dekorationer. Og hele den 45 minutter lange forestilling på Københavns Musikteater Plex er netop en fint samstemt blanding af dans, musik, tøjmode og bevægelig billedkunst.

Uden at følge handlingen i ”Don Giovanni” er der både i dans og musik masser af hentydninger til operaen når vi bl.a. oplever mord, den trøstende elsker og en vild tur i Helvedes dyb, her i form af et discolignende dansegulv med spællemandsdjævle i baggrunden.

Der er fin brug af rum og retning, gode fællesdansen, duoer og trioer i koreografien. Og selv om danserne i høj grad bevarer et dukkeagtigt præg er der stor variation i deres detaljerige bevægelser ligesom i Jørgen Tellers meget velfungerende lydside med alt fra seje guitarrytmer, italiensk sang, djævleskrig og dommedagsfanfarer.

Som Don G er Adam Ben Zevi en dynamisk og ækvilibristisk herre omgivet af de fire både dukkeagtige og seje kvinder alias Shaked Dagan, Klara Elenius, Sofia Karlsson og Ellesiv Selseng. Og vel sagtens som en lille kommentar til byen Sevilla, som ”Don Giovanni” udspiller sig i, er der også flamencoinspirerede indslag i den både naivistiske, humoristiske og idérige forestilling.

Vibeke Wern

”Don G”. Koreografi: Ari Rosenzweig. Komponist: Jørgen Teller.
Scenograf: Anna María Hlegadóttir/MoonSpoon Saloon. Lysdesign:
Antonio Rodrigues Andersen. Plex, sidste dag 11. juli.